

Sataa Italian harmaassa maassa. Nainen kirjoittaa kirjettä kynttilän valossa, ikkunasta näkymä yössä kimmeltävälle järvelle. Tämä on sensuroitu. Sotaa käydään oikealta vasemmalle. Hevoset vetävät valtavia kuormia. Klien tyistössä keskellä pimeää. Koneiden ääniä. Hautausmaa saa osuman. Juna saapuu asemalle. Missä olet? Musiikki pauhaa, enkä minä pelkää, kun pojat hyppivät veteen. Moottoripyörä katoaa, huippu on porkkana. Alkaa seitsemän sil-
linterin rakentaminen, ja sen jälkeen keulen. Ihmisiä ihmisen la-
sen rajat missä kopissa auon leviää. Lento on pöytä. Minäkin vedin
okuvasti pois kilpimusta. Oletavaa, vain se meni. Se oli niita
harvoja kertoja, kun jaksettiin jättää. Kukaan pöytäsi keskenään,
koko poppoo. Heavellaan, että muistetaan se tai tämä, ja jotkut
haaveista toteutuvat. Olin jonkin sortin hyvänahkainen anarkisti,
katukiviä kuormaajan kaulassa ja tulla runollinen puoli miellytti
kaikkia. Katsokaa, ne ovat kuin kuolleita lintuja, sumua Kaarlen
sillalla. Kevät, joka päättyi elokuussa, äänetöntä musiikkia hattu
päässä. Ylämäki hidas ja pitkä, siinä ehtii mietiskellä kaikenlaista.

Karri Kokko

TÖLLÖTIN

ntamo

Töllötin

Karri Kokko

Uno Boy, 1982

Varjofinlandia, 2005

Beeasily, 2005 (with harry k stammer)

Ilmaisin asiani, 2006

Vapaat kädet, 2006

Avokyyhky, lattiaheroiini, 2007

MMVII, 2008

Mitä ehkä, 2008

Così fan tutte, 2008

Sillat voitetaan kulkemalla, 2009

Das Leben der Anderen, 2010

Performanssin jälkeen, 2010 (yhdessä Reijo Vallan kanssa)

Kiitokset Alfred Kordelinin säätiölle tuesta.

© Karri Kokko

ISBN 978-952-215-100-1

Ulkoasu Make Copies

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2010

ntamo

www.ntamo.net

Karri Kokko
Töllötin

ntamo, Helsinki

The back of the television faces the window. – Ron Silliman

”Joku taisi unohtaa vuorosanansa.”

Mies ja nainen mustan avoauton takapenkillä. Mies hymyilee ja nainen katsoo häntä kuin ei olisi uskoa onneaan.

Liitურaitaan pukeutunut mies koskettelee sormenpäitään. Kaksi miestä soittaa poikkihuilua.

Harmaatukkainen mies hieraisee silmäänsä. Nainen kertoo kellonajan: 15.15. Toinen mies muikistaa suutaan. Kaikki nauravat. Naisen otsatukka laskeutuu oikean silmän päälle. Miksi mehiläisiä, mies kysyy. Tummatukkaisella naisella on rako alahampaittensa välissä. Pelastakaa minut. Miehellä on iso nenä. Hän nousee seisomaan. Kaikki poistuvat. Mies on höllännyt solmiotaan. Hän katselee naista lasin läpi.

Alaston musta mies nousee sängystä, kävelee ikkunaan ja raottaa verhoa. Kadulla roskakuski tyhjentää roskapönttöjä. Kyltissä lukee: One way. Mies kävelee silkisessä aamutakissa aurinkoisella kadulla. Talo on punainen. Pidä piru syvällä kuopassaan. Mies lukee sanomalehteä ja taittaa sen syliinsä. Mies on kallio. Nainen käynnistää auton.

Mies pukee pikkutakin ylleen kävellessään. Hän on aikaisessa. Mies tuo tuliaisiksi pullon viiniä. Tuuletin pyörii katossa. Nainen hieroo käsiään.

Voinko ottaa kuvan?

Katossa valtava, monikulmainen valaisin. Valkopaitaisen miehen la-

sisä punaista mehua. Keittiön keltaiset tuolit. Puhelin seinällä. Naisen kaulassa kaksi ketjua. Jääkaapin ovesta kuu ja tähti. Nainen on riisunut kenkensä. Seteleitä vihreällä kokolattiamatolla.

Miehet nojaavat autoon ja juovat olutta pullonsuusta. Joskus tavara on sitä miltä näyttää.

Pojilla on reput selässä. He koputtavat siniseen oveen. Isorintainen nainen avaa. Yhdellä pojista on nippu ruutupaperille tehtyjä piirustuksia. Joukko valokuvia tauluun kiinnitettynä. Kaunis laskevan auringon valo. Kello soi. Nopeasti ja metelöimättä.

2

Lunta joka paikassa. Vuorilla sumua. Pilvien välistä pilkottaa kauniin turkoosiin vivahtava taivas. Siellä täällä ihmisen tekemiä rakenteita, joiden tarkoitus ei ole selvä. Mies kulkee pää painuksissa portin läpi. Pöydällä, jolla on punainen nenä ja kirkkaan vihreä takki ja lakki, on sylissään apina joka on leijonan näköinen tai leijona joka on apinan näköinen. Keltasirkku aterioi lyhteessä. Koira pudistaa vettä turkistaan kuin hidas-tetussa filmissä. Mies näyttää toiselle lappua, jossa lukee: Oletko nähnyt Leenaa? Nuori mies puhuu suomea. Tuuli heiluttaa kahta punavalkoraitaista kankaanpalaa. Talot erottuvat pieninä alhaalla laaksossa. Kadulla seisova nainen hymyilee ikkunasta katsovalle miehelle. Linnut sirkuttavat vaikka on syksy.

3

Mies kaatuu kuolleen lasipöydän päälle. Mies syö purukumia. Mies soittaa trumpettia. Talon nurkalla yksinäiset portaat. Pitkä ikkunaton käytävä. Mies sanoo romantikko. Tajuattehan, että tämä on salaista. Parvittain kyyhkysiä sateen kastelemalla aukiolla. Huippuvuorten kebabkuskilla on allaan Punainen jääkarhu. Nainen pesee ammeessa istuvan miehen selkää. Joku koputtaa ikkunaan. Kuulen joskus hänen äänensä. Näemmekö samoja harhoja? Miehellä on selässään syviä haavoja. Leikkittelen ajatuksella. Näet sitten. Naisella on oudon kaunis suu, etenkin hymyillessä. Tuollaista niskaa voisi katsella loputtomasti.

4

Lunta harmaan torpan katolla. Mies laittaa puita avotakkaan. Miehen puhuessa hänen suustaan tulee höyryä. Vesi juoksee kivien ylitse. Valo tulee puoliympyrän muotoisesta ikkunasta. Miehen sivulla näkyy Topeliuksen kuva. Aura kyntää peltoa. Ihmisiä ryhmäkuvassa totisen näköisinä. Mies juo pullonsuusta puukko ja leivänpala kädessä. Koira kävelee miehen rinnalla ja haukkuu. Sotilaat tanssivat. Nainen laskee vettä. Kaupungin silhuetti vastavalossa. Sotilaat marssivat miekka kädessä. Juna ajaa ohi. Mies nostaa lapsen ratakiskoilta. Laiva kulkee sillan alitse. Ihmistä suurempi veistos ja toinen. Hevoset vetävät kärriä. Tykit ampuvat, laiva kaatuu kyljelleen. Helsingin kauppatori kuhisee ihmisiä.

Hehkulamppu syttyy. Hylykössä sakset. Naiset pitävät kauppaa. Ihmiset istuvat puistonpenkillä ja kahvilan pöydissä. Lapsi itkee. Mies laittaa sokeria kahviinsa. Naiset tanssivat hassuissa asuissa. Mies polttaa kaskea. Kone tekee. Ihmiset soutavat veneellä. Taivaalla lentokoneita. Mies pui nyrkkiä. Kirjat palavat. Auto ajaa huoltamolle. Karuselli pyörii. Ammus räjähtää. Nainen leikkaa paperia saksilla. Mies nostaa painoja. Ihmiset palvovat aurinkoa. Lentokone laskeutuu. Nainen kuorii perunoita. Mies seisoo portaissa. Naisella on mustat korkokengät. Nainen riisuu turkisjakkunsa. Nainen laittaa voipaketin jääkaappiin. Lapset kantavat kukkapuskia. Kaljulla miehellä on silmälasit. Volga pyörii. Perhe katsoo televisiota. Seinällä on kaksi kelloa.

5

Valkoinen suorakaide. Nainen tanssii kukkakimppu ja vesipannu kädessä. Isot silmälasit, tukka silmillä. Kirjaimia paperilla. Nainen on kiehtaissut huivin päähänsä. Hän hymyilee. Nainen riisuu pojan silmälasit ja läimäyttää tätä poskelle. Käytä pikku päätäsi. Rangaistukseksi saat harjoitella tekstiä minun kanssani. Lautasella on ruokaa. Se on saksaa. On myöhä, nainen kävelee pihan poikki. Nainen ottaa kuoresta paksun nipun dollarin seteleitä ja laittaa ne punaiseen metallirasiaan. Naiset istuvat elokuvateatterissa. Poika ajaa pyörällä onnellisen näköisenä.

Nainen sanoo, älä itke. Keksin nimenkin. Kun on oikein rankkaa, alan kuvitella.

Runoilija katsoi televisiota, niin kuin se olisi ikkuna, ja kirjoitti ylös näkemänsä sitä mukaa kuin kaikki tapahtui.



Sataa Italian harmaassa maassa. Nainen kirjoittaa kirjettä kynttilän valossa, ikkunasta näkymä yössä kimmeltävälle järvelle. Tämä on sensuroitu. Sotaa käydään oikealta vasemmalle. Hevoset vetävät valtavia kuormia tykkien jylistessä keskellä pimeää. Koneiden ääniä. Hautausmaa saa osuman. Juna saapuu asemalle. Missä olet? Musiikki pauhaa, enkä minä pelkää, kun pojat hyppivät veteen. Moottoripyörä katoaa, huippu on porkkana. Alkaa seitsemän sillan tien rakentaminen, ja sen jälkeen kuolen. Ihmisiä istumassa lasin rajaamissa kopeissa, auton lavalla Leninin pää. Minäkin vedän elokuvani pois kilpailusta. Olet vapaa, näin se meni. Se oli niitä harvoja kertoja, kun jaksettiin jauhaa. Kaikki puhuivat keskenään, koko poppoo. Haaveillaan, että muutetaan se tai tämä, ja jotkut haaveista toteutuvat. Olin jonkin sortin hyvänahkainen anarkisti, katukiviä kuormaajan kauhassa, ja tämä runollinen puoli miellytti kaikkia. Katsokaa, ne ovat kuin kuolleita lintuja, sumua Kaarlen sillalla. Kevät, joka päättyi elokuussa, äänetöntä musiikkia hattu päässä. Ylämäki hidas ja pitkä, siinä ehtii mietiskellä kaikenlaista.

Töllötin on osa Karri Kokon (s. 1955) media-trilogiaa, jossa ovat ilmestyneet Facebook-antologia *Das Leben der Anderen* ja uutiskooste *Performanssin jälkeen* (yhdessä Reijo Vallan kanssa).